Lietas Nr. C29445316
Lietas arhīva Nr. C-1419-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 18.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Vinte-Korme
ar tiesas sēžu sekretāri E.Meļņičuku,
piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Kristīnai Korņevai,
2017.gada 31.martā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības (turpmāk – AAS) "BALTA" maza apmēra prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

AAS "BALTA" (turpmāk – prasītāja) 2016.gada 4.martā cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētāja), lūgdama piedzīt no atbildētājas zaudējumus 698,63 *euro* apmērā, tiesas izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no piedzītās summas par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 3.februārī pie ēkas Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, tika sabojāts transportlīdzeklis CHRYSLER VOYAGER ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bojāts transportlīdzekļa jumts un priekšējais vējstikls, ledus gabaliem krītot no nama Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, jumta.

Pēc Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu apakškomisijas 2011.gada 12.aprīļa lēmuma Nr.D57 15-517-3 redzams, ka "Rīgas namu pārvaldnieks" iecirknis "Sarkandaugava" nav veicis savlaicīgu jumta attīrīšanu no ledus un bīstamās vietas norobežošanu.

2010.gada 21.jūlijā /pers. B/ noslēdza ar prasītāju apdrošināšanas līgumu – sauszemes transporta apdrošināšana, polise Nr.113353163 (turpmāk – KASKO), saskaņā ar kuru tika apdrošināts transportlīdzeklis CHRYSLER VOYAGER ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/. Minētā līguma darbības termiņš tika noteikts no 2010.gada 25.jūlija līdz 2011.gada 27.jūlijam.

Izvērtējot atlīdzības lietā esošos dokumentus par 2011.gada 3.februārī notikušajā gadījumā radīto kaitējumu prasītāja 2011.gada 14.februārī izmaksāja /pers. B/ apdrošināšanas atlīdzību 698,63 *euro* (Ls 491) apmērā par transportlīdzeklim radītajiem bojājumiem.

Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmā daļa nosaka, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Pārņemot prasījuma tiesības, prasītāja nosūtīja atbildētājai pretenziju par regresa prasības atlīdzību, lūdzot iemaksāt prasītājas norēķinu kontā zaudējumu summu pilnā apmērā. Prasītājas pretenziju atbildētāja noraidīja, tāpēc prasītāja ir spiesta griezties tiesā.

Prasība pamatota ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Civillikuma 1651., 1652., 1765., 1773., 1775., 1779., 2289., 2291.pantu.

2016.gada 13.maijā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kurā norādīts, ka prasību neatzīsts sekojošu iemeslu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Civillikuma 1773.pants nosaka, ka zaudējums ir tiešs - kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs - kad tas cēlies, sagadoties sevišķiem apstākļiem un attiecībām, nejaušs - kad cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara. Civillikuma 1775.panta noteikumi nosaka, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) prettiesiska rīcība; 2) tiesību aizskārēja vaina; 3) zaudējumu esamība; 4) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un prettiesisko rīcību.

Tādejādi, lai noskaidrotu, vai atbildētājai ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, jākonstatē, vai vienlaicīgi pastāv augstākminētie zaudējumu atlīdzības pamati.

Ir jānoskaidro, vai zaudējumus ir radījusi prettiesiska rīcība vai prettiesisko rīcību ir pieļāvusi atbildētāja.

Atbildētāja, ņemot vērā, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu nav pārņēmusi pārvaldīšanā un apsaimniekošanā un tajā dzīvokļu īpašnieki likumā noteiktajā kārtībā nav lēmuši par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un noteikuši maksu par to, veic dzīvojamās mājas Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā (turpmāk – dzīvojamā māja) apsaimniekošanu/pārvaldīšanu atbilstoši Latvijas Republikā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.906 "Dzīvojamās mājas sanitārās apkopes noteikumi" (turpmāk – noteikumi) 6.2.punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas pārvaldniekam jāveic sniega un ledus notīrīšana no ēkas fasādes un jumta, lai nepieļautu ledus un sniega krišanu no ēkas jumta, dzegām, ūdens notekcaurulēm, lodžijām un balkoniem.

Ne Civillikumā, ne pārvaldnieka darbību regulējošos Latvijas Republikā spēkā esošajos speciālajos normatīvajos aktos nav noteikti vēl kādi citi kritēriji, pēc kuriem pārvaldniekam jāvadās, veicot dzīvojamo māju jumta seguma tīrīšanu no sniega un ledus. Taču noteikumos nav minēts šo darbu veikšanas biežums. Līdz ar to pārvaldnieka pienākums vadīties vienīgi no augstāk citētās noteikumu normas un rīkoties atbilstoši faktiskajiem apstākļiem.

Jāņem vērā, ka 2010./2011.gada ziemas periodā, ņemot vērā īpaši nelabvēlīgos (anomālos) laika apstākļus, kas izpaudās ar lielu sniega daudzumu un ar gaisa temperatūras straujām svārstībām, kuras izraisīja sniega kušanu uz dzīvojamo māju jumtiem un pastiprināta apledojuma veidošanos, pārvaldnieks finansiālo iespēju robežās nodrošināja dzīvojamo māju apsekošanu un jumtu segumu tīrīšanu atbilstoši noteikumiem, proti, sniega novākšana no dzīvojamo māju jumtiem tika organizēta un veikta atbilstoši ledus un sniega daudzumam, kas uzkrājies uz jumtiem (dzīvojamās mājas jumts tika notīrīts 2011.gada februārī).

No dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem vai iedzīvotājiem 2010./2011.gada ziemas sezonā netika saņemti pieteikumi vai sūdzības par netīrītu no ledus vai sniega jumtu, vai arī, ka steidzami būtu nepieciešams veikt dzīvojamās mājas jumta seguma tīrīšanu no ledus un/vai sniega.

Atbilstoši Civillikuma 1773.pantam zaudējumi, kuru cēlonis ir šādi laika apstākļi, kā minēts iepriekš, vērtējami kā nejauši zaudējumi, kurus saskaņā ar šī paša likuma 1774.pantu nevienam nav pienākums atlīdzināt.

Līdz ar to atbildētāja secina, ka tās rīcībā nav saskatāma prettiesiska bezdarbība, kā arī nav saskatāma atbildētājas vaina zaudējumu radīšanā, kuri kā jau augstāk tika paskaidrots ir obligāti priekšnoteikumi atbildētāja pienākumam atlīdzināt zaudējumus.

Papildus norāda, ka atbildētājas darbinieki nevarēja pārliecināties par apdrošinātāja pretenzijā minētā negadījuma apstākļiem, jo atbildētāja nebija nekavējoties informēta par notikušo.

Zaudējumu atlīdzināšanas pienākums atbildētājai būtu radies tajā gadījumā, ja attiecībā uz transportlīdzekļa bojājumu izcelsmi ar neapstrīdamiem pierādījumiem būtu konstatēti visi zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi. Izvērtējot prasītājas iesniegtos dokumentus, atbildētāja nav guvis neapšaubāmu apstiprinājumu savai vainai. Transportlīdzekļa bojājumu raksturs vēl neliecina, ka transportlīdzeklis konkrētos bojājumus ieguvis atbildētājas vainas dēļ. Lietā nav pievienots eksperta atzinums par automašīnai radīto bojājumu cēloņiem, kā arī prasītājas rīcībā nav nepārprotami pierādījumi tam, ka minētajai automašīnai bojājumi radušies ledus krišanas rezultātā. Šie bojājumi varēja rasties arī citu ārējo faktoru dēļ, piemēram, kādas personas ļaunprātīgās rīcības rezultātā.

Civillikuma noteikumi arī nosaka, ka cietušais nevar prasīt zaudējumu atlīdzināšanu, ja viņš pats nav veicis visas nepieciešamās darbības, lai zaudējumus samazinātu vai tos novērstu. Cietušajam zaudējumu novēršanai bija jāveic tādi pasākumi, kas attiecīgajos apstākļos ir saprātīgi (Civillikuma 1776.pants). Ja apdrošinājuma ņēmējs bija pamanījis, ka uz jumta ir izveidojušies ledus gabali vai lāstekas, tam vajadzēja rīkoties piesardzīgi, kā krietnam saimniekam paredzēt iespējamās sekas un nenovietot automašīnu tur, kur tai var rasties bojājumi. Civillikuma noteikumi nosaka, ka cietušais nevar prasīt zaudējumu atlīdzināšanu, ja viņš pats nav veicis visas nepieciešamās darbības, lai zaudējumus samazinātu vai tos novērstu.

Arī lietas materiālos nav atrodamas ziņas par automašīnas vizuālo stāvokli pirms 2011.gada 3.februāra notikuma, kas liedz vispār spriest jautājumu par konkrētiem automašīnai nodarītiem bojājumiem un radītiem zaudējumiem. Šie bojājumi varēja rasties citā vietā, citos apstākļos. Atbildētājas ieskatā, policijas darbinieku atzinumam ir tīri formāls raksturs, kas norāda tikai uz konkrētā fakta konstatāciju. Pašvaldības policijas darbinieku konstatētie fakti nav sertificēta eksperta atzinumi, ko varētu izmantot lietā kā pierādījumu tam, ka konkrētus, automašīnai nodarītos bojājumus varēja radīt ledus, kas krita no dzīvojamās mājas Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, jumta. Arī nav sastādīta un pievienota lietas materiāliem pašvaldības policijas darbinieku notikuma shēma, kurā būtu atspoguļota notikuma vieta, automašīnas novietošanas vieta attiecībā pret dzīvojamo māju. Atbildētājas ieskatā šāda shēma būtu nepieciešama, lai varētu pārliecināties vai tajā vietā automašīnai vispār varēja būt nodarīti bojājumi ledus krišanas rezultātā. Lietā nav atrodamas arī automašīnas fotogrāfijas notikuma vietā, līdz ar ko prasītāja pamato savu prasību tikai ar pašvaldības policijas sastādīto apskates protokolu. Atbildētāja arī nevar piekrist izmaksātājai atlīdzības summai, jo nekādi pierādījumi par automašīnai nodarītiem bojājumiem nav iesniegti (fotoattēli), kā arī atbildētājas ieskatā "salona tīrīšana" nekādā veidā nevar būt saistīta ar automašīnai nodarītajiem bojājumiem.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, atbildētājas ieskatā prasība nav pierādīta, jo nav konstatēta cēloņsakarība starp automašīnai nodarītiem bojājumiem un atbildētājas vainu. No pievienotajiem fotoattēliem ir redzams, ka mājas īpašnieki nenovieto automašīnas stāvēšanai tieši pie mājas sienas, līdz ar ko krītošā ledus dēļ automašīnām nevarētu tikt nodarīti bojājumi. Arī nav zināms nedz automašīnas novietošanas vieta, nedz automašīnas vizuālais stāvoklis pirms 2011.gada

3.februāra notikumiem.

Nodarīto zaudējumu pierādīšana ir prasītājas pienākums. Atbildētājas ieskatā, ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, kā arī tam pievienotajiem dokumentiem nav pierādīts, ka tieši atbildētājas prettiesiskās rīcības vai bezdarbības rezultātā automašīnai tika nodarīti bojājumi.

Pamatojoties uz minēto, atbildētājs lūdz prasību noraidīt pilnībā.

Tā kā atbildētāja savos paskaidrojumos norādījusi, ka vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē, tad civillieta nolikta izskatīšanai atklātā tiesas sēdē, aicinot uz tiesas sēdi puses, par ko pusēm paziņots.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve prasību uzturēja pilnā apmērā.

Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, nav informējis tiesu par saviem neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu. Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājas pilnvarotā pārstāve /pers. D/ informēta tiesas sēdē 2016.gada 7.novembrī, par ko parakstījusies lietas uzziņas lapā (lietas 1.lapa).

Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. vai 210.pantā paredzētos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, atbilstoši Civilprocesa likuma 156.panta pirmajai daļai, tiesa atzina par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pārstāves sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, izvērtējusi prasības pieteikumā minētos apstākļus un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Civilprocesa likuma 92.pantā ir noteikts, ka pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Civilprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērtējumiem.

Minēto normu izpratnē, vērtējot pierādījumus, tiesa nosaka to atbilstību vai neatbilstību 97.panta pirmajā daļā norādītajiem kritērijiem un pierādījumu vērtēšanas mērķis ir lietas faktisko apstākļu restaurēšana ar tādu ticamības pakāpi, kas ļautu tos attiecināt uz tiesību normās paredzētajiem gadījumiem un tādejādi konstatēt pušu norādīto un apstrīdēto juridisko faktu esamību.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā ir noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nodibināts un netiek apstrīdēts fakts, ka atbildētāja pārvalda un apsaimnieko dzīvojamo māju Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā.

Tāpat lietā nodibināts, ka starp prasītāju un transportlīdzekļa turētāju /pers. B/ 2010.gada 21.jūlijā noslēgts apdrošināšanas līgumu (polise Nr.113353163) par automašīnas Chrysler Voyager, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apdrošināšanu, nosakot līguma darbības termiņu no 2010.gada 25.jūlija līdz 2011.gada 24.jūlijam (lietas 11.lapa).

No lietas materiāliem pievienotās Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes 2011.gada 22.februāra vēstules Nr.2-9/RPZR-11-224-nd (lietas 46.lapa) un 2011.gada 3.februāra apskates protokola Nr.2-10/RPZR-11-188-akt izriet, ka pamatojoties uz izsaukumu, 2011.gada 3.februārī plkst.10.45 Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes darbinieki Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, veica ēkas un automašīnas Chrysler Voyager, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apskati un konstatēja, ka pāri nama jumtam ir pārkāries ledus, bīstamā zona gar namu nav norobežota, uz automašīnas jumta un uz zemes apkārt mašīnai ir redzams sniegs un ledus. Tika uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība par Rīgas domes 2008.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.125 "Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 15.1.4.apakšpunkta prasību neievērošanu.

Ēkas apsaimniekotājam SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2011.gada 24.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.078834, kas nosūtīts izskatīšanai Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu apakškomisijai (lietas 48.–49.lapa).

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka cietušās automašīnas Chrysler Voyager, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, turētājs /pers. B/ iesniedzis prasītājai atlīdzības pieteikumu Nr.358413 par 2011.gada 3.februārī transportlīdzeklim nodarīto bojājumu atlīdzību (lietas 12., 43.lapa).

No lietas materiāliem pievienotā transportlīdzekļa apskates protokola (lietas 44.-45.lapa) redzams, ka transportlīdzeklim Chrysler Voyager, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, ir bojāts priekšējais vējstikls, automašīnas jumts, jumta apšuvums, kā arī nepieciešama salona tīrīšana.

No transportlīdzeklim Chrysler Voyager, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, veiktā aprēķina par transportlīdzekļa zaudējumu apjomu (lietas 54.lapa) redzams, ka AAS " BATA" eksperts /pers. H/ ir veicis transportlīdzeklim nodarīto zaudējumu aprēķinu, nosakot, ka zaudējumu kopsumma ir 939,12 *euro* (Ls 660,02).

No lietas materiālos esošā paziņojuma par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu (lietas 55.lapa) un 2011.gada 14.februāra maksājuma uzdevuma Nr.3213167 (lietas 56.lapa) redzams, ka AAS "BALTA" izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību par

transportlīdzeklim nodarītajiem bojājumiem 698,63 *euro* (Ls 491,00) apmērā, kas noteikta no eksperta aprēķinātās zaudējumu kopsummas 939,12 *euro* (Ls 660,02) atskaitot PVN 169,35 *euro* (Ls 119,02) un paša risku 71,14 *euro* (Ls 50,00).

Tiesa atzīst, ka līdz ar to ir pierādīts, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātajam transportlīdzeklim nodarītajiem bojājumiem 698,63 *euro* apmērā.

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 4.jūlijā, 2014.gada 23.jūlijā un 2015.gada 4.februārī prasītāja nosūtīja atbildētājai pretenziju par regresa atlīdzību 698,63 *euro* (Ls 491,00) apmērā (lietas 57.–59., 62.lapa), lūdzot atlīdzināt AAS "BALTA" izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 698,63 *euro* (Ls 491,00) apmērā, kas izmaksāta, atlīdzinot zaudējumus par 2011.gada 3.februārī pie nama Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, transportlīdzeklim nodarītajiem bojājumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Piezīme. Darbība šeit jāsaprot plašākā nozīmē, aptverot ne vien darbību, bet arī atturēšanos no tās, tas ir, bezdarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies, sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Atbilstoši Civillikuma 1775.pantam, zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai ir nepieciešams pieradīt trīs priekšnoteikumus – tiesību aizskārēja vainojama prettiesiska un neattaisnojama darbība vai bezdarbība; zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību vai bezdarbību.

Savukārt Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tiesa par nepamatotiem atzīst atbildētājas iebildumus, ka "salona tīrīšana" nekādā veidā nevar būt saistīta ar automašīnai nodarītiem bojājumiem, jo no lietas materiāliem pievienotajām bojātā transportlīdzekļa fotogrāfijām (lietas 107., 108., 110.lapa) secināms, ka automašīnas salonā atrodas priekšējā vējstikta lauskas, līdz ar to, lai novērstu automašīnai nodarītos bojājumus, nepieciešams attīrīt automašīnas salonu no stikla lauskām un proti – veikt salona tīrīšanu.

Transportlīdzekļa bojājumu apmērs ir pierādīts gan ar Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes vēstuli (lietas 46.lapa), gan ar transportlīdzekļa apskates protokolu (lietas 44.-45.lapa). Novērtējot zaudējumus, automašīnas apskati un zaudējumu aprēķinu (lietas 54.lapa) veicis sertificēts eksperts /pers. H/, sertifikāta Nr.AA372.

Līdz ar norādīto tiesa atzīsts, ka radušies izdevumi un to cēlonis pilnībā atbilst Civillikuma 1770.pantā sniegtajai zaudējumu definīcijai.

Tiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi apstiprina priekšnoteikumu esamību zaudējumu atlīdzības pienākumam, proti, ir konstatēta zaudējumu esamība un to apmērs, atbildētājas prettiesiska rīcība (bezdarbība – jumta nenotīrīšana no ledus un sniega) un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem.

Konstatējot atbildētājas vainu negadījuma izraisīšanā, kā rezultātā iestājusies prasītājas saistība izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši noslēgtajam apdrošināšanas līgumam, prasītājai nodarītie zaudējumi nav atzīstami par nejaušiem, līdz ar ko saskaņā ar Civillikuma 1775. pantu un 1779. pantu atbildētājai ir pienākums tos atlīdzināt.

Atbilstoši likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmajai daļai apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Sauszemes transportlīdzekļa apdrošināšanas polise (lietas 11.lapa) un atlīdzības pieteikums (lietas 12., 43.lapa) pierāda bojātā transportlīdzekļa apdrošināšanu AAS "BALTA".

Aprēķins par transportlīdzekļa zaudējumu apjomu (lietas 54.lapa), paziņojums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu (lietas 55.lpa) un maksājuma uzdevums (lietas 56.lapa) apstiprina, ka prasītāja ir izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību par transportlīdzeklim nodarītajiem zaudējumiem. Tādējādi ir pamatots gan prasības pieteikumā minēto zaudējumu apmērs, gan AAS "BALTA" pienākums tos apmaksāt, gan arī tā rezultātā prasītājas tiesības prasīt šo izdevumu atlīdzināšanu no atbilstošās zaudējumus nodarījušās personas.

Tā kā atbildētāja nav noliegusi faktu, ka ēka Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, atrodas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā, papildus pierādījumi šajā sakarā nav nepieciešami (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa). Līdz ar to secināms, ka atbildētājas darbība vai bezdarbība attiecībā uz minētās mājas apsaimniekošanu ir vērtējama atbilstoši ēku apsaimniekošanu un pārvaldīšanu reglamentējošajām tiesību normām.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantā ir uzskaitītas ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītās darbības. Minētās normas otrās daļas 1.punkta a) apakšpunktā kā viena no obligāti veicamajām darbībām ir norādīta dzīvojamās mājas sanitārā apkope.

Saskaņā ar 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.906 "Dzīvojamās mājas sanitārās apkopes noteikumi" 2.punktu dzīvojamās mājas pārvaldītājs nodrošina sanitārās apkopes prasību izpildi dzīvojamā mājā, lai nepieļautu apdraudējuma iestāšanos.

Savukārt atbilstoši šo noteikumu 6.2. un 6.3.punktam ziemas periodā regulāri veicama sniega un ledus (arī lāsteku) notīrīšana no ēkas fasādes un jumta, lai nepieļautu ledus un sniega krišanu no ēkas jumta, dzegām, ūdens notekcaurulēm, lodžijām un balkoniem, kā arī bīstamu vietu norobežošana gājēju un transportlīdzekļu drošībai. Pasākumi apdraudējuma novēršanai veicami laikus, lietojot visus iespējamos drošības līdzekļus.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja ir pārkāpusi Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 "Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un

būvju uzturēšanas noteikumi" (turpmāk – saistošie noteikumi) 15.1.4.apakšpunkta prasības, kuros norādīts, ka saistošo noteikumu 4.punktā minētās personas nodrošina sniega un ledus notīrīšanu no balkoniem, lodžijām, ēku jumtiem, lāsteku nolaušanu, lai nepieļautu sniega un ledus krišanu no jumtiem, dzegām, ūdens notekcaurulēm un balkoniem; situācijās, kad tiek apdraudēta gājēju un transportlīdzekļu drošība, tiek veikta bīstamo vietu norobežošana, steidzami veicot pasākumus sniega, ledus un lāsteku novākšanai no brauktuves, lietojot visus iespējamos drošības līdzekļus.

Saistošo noteikumu 4.punktā minētās personas ir komercsabiedrības atbilstoši noslēgtajam līgumam, dzīvokļu īpašnieku sabiedrības, namīpašumu, zemesgabalu un citu teritoriju īpašnieki, valdītāji, pārvaldnieki-pilnvarnieki, lietotāji-nomnieki.

Tiesas ieskatā šo tiesību normu ievērošana nama apsaimniekotājam un pārvaldītājam ir obligāta.

Līdz ar to nav šaubu, ka atbildētājai bija pienākums attīrīt ēkas Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, jumtu no sniega un ledus, tādējādi nepieļaujot attiecīgā apdraudējuma iestāšanos. Iepriekš minētie pierādījumi (Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes vēstules (lietas 46.lapa), transportlīdzekļa apskates protokols (lietas 44.–45.lapa), apskates protokols (lietas 50.–51.lapa), kā arī citi lietā esošie pierādījumi) līdz ar izdarītajiem secinājumiem liecina, ka sniegs un ledus no minētās ēkas jumta nebija notīrīts, ko savā paskaidrojumā faktiski nenoliedz arī pati atbildētāja, un tas nokrita uz pie ēkas stāvošās automašīnas. Arī no Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu apakškomisijas 2011.gada 12.aprīļa lēmuma Nr.D57 15-817-3 (lietas 52., 53.lapa) konstatējams, ka, izskatot Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes 2011.gada 24.martā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.078834, SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" iecirkņa "Sarkandaugava" labiekārtošanas daļas vadītāja /pers. J/ sniegusi paskaidrojumus, ka ēkas Čiekurkalna 1.līnijā 72A, Rīgā, jumta tīrīšanas darbi uzsākti 2011.gada 3.februāra pēcpusdienā un turpinājās 2011.gada 4.februārī visu dienu, un atzinusi vainu. Tātad – atbildētāja nebija izpildījusi savus pienākumus, un šī atbildētājas bezdarbība tiešā veidā kļuva par iemeslu automašīnas bojāšanai, kuras apdrošināšanas atlīdzības izmaksas rezultātā radās zaudējumi prasītājai. Šie secinājumi nepārprotami apliecina atbildētājas prettiesiskās bezdarbības cēlonisko sakaru ar radītajiem zaudējumiem. Konkrētajā gadījumā šie zaudējumi ir vērtējami kā netieši zaudējumi Civillikuma 1773.panta izpratnē, taču arī šādus zaudējumus atbildētājai ir pienākums atlīdzināt atbilstoši Civillikuma 1775.pantam, kas noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Līdz ar norādīto tiesa atzīst, ka ir konstatēti visi trīs priekšnoteikumi zaudējumu piedziņai un no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi 698,63 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz tiesu atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu tiesa, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā; ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto un atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punktā un 1765.pantā noteiktajam, tiesa atzīst prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma 6% (seši procenti) gadā no nesamaksātās galvenā parāda summas (698,63 *euro*) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedz kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 1. un 3.punktu tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 104,79 *euro* (lietas 10.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 9.lapa).

Līdz ar minēto no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 109,49 *euro* apmērā, kas sastāv valsts nodevas 104,79 *euro* (lietas 10.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 4,70 *euro* (lietas 9.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā, taču faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 8,41 *euro* saskaņā ar uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 3.lapa). Tādējādi neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,71 *euro* apmērā ir piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, [..]. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 93. – 97., 190., 193., 195., 204.^{1}, 250.^{26}, 250.^{27} pantu,

tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu apdrošināšanas akciju sabiedrībai "BALTA", reģistrācijas Nr.40003049409, zaudējumus 698,63 *euro* un tiesas izdevumus 109,49 *euro*, pavisam kopā 808,12 *euro* (astoņi simti astoņi *euro*, 49 centi), kas iemaksājami apdrošināšanas akciju sabiedrības "BALTA" kontā Nr.LV49HABA0551003835970, AS "Swedbank".

Noteikt apdrošināšanas akciju sabiedrībai "BALTA", reģistrācijas Nr.40003049409, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos nokavējuma 6% (seši procenti) gadā no nesamaksātās galvenā parāda summas (698,63 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,71 *euro* (trīs *euro,* 71 cents), kas iemaksājami - saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, konts Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr.C29445316; C-1419-17/3.

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu oriģinālus nekavējoties iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Lomonosova ielā 10, 105.kabinetā vai nosūtot pa pastu. Pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 2.maija Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese K.Vinte-Korme